

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

12

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

21.01.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 8.58
ja laskee kello 16.05
Oulussa kello 9.39
ja laskee kello 15.20
Utsjoella kello 11.03
ja laskee kello 13.45

Päivän sana

21.1. Tämä oli Jeesuksen tunnuste-oista ensimmäinen, ja hän teki sen Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi sillä kirkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. Joh. 2:11
22.1. Leski lähti Jumalan miehen luo

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuk-sella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkki-päivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituk-sessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

Lämmin kiitos Teille kaikille, jotka kunnioittitte rakkaamme Ensio Koiviston muistoa ja olette monin eri tavoin muistaneet sekä myötäeläneet kanssamme suuressa surussamme Aino, Juha ja Liisa sekä muut lähiomaiset
--

LUKENUT MIES

Ajat ahdistavat

Tammikuun suuria uutisia oli Helsingin Sanomien puolit-tuminen tabloidiksi. Kahden nuoren toimittajan pamfletissa Huonoja uutisia toimenpide määritellään paperilaskun leik-kaamiseksi.

Se on siis yksi kulma ikuisesti kiertävää painotalojen Bermu-dan kolmiota: sisältöä supiste-taan, henkilökuntaa vähenne-tään ja kustannuksia leikataan vuoron perään.

Etelä-Suomen Sanomien kokenut päätoimittaja **Heikki Hakala** totesi kylmästi, että Hesarin operaation tarkoituk-sena on kiihdyttää siirtymistä printtimediasta lopullisesti sähköiseen sanomalehteen. Nautitaan siis leveistä, kahise-vista sivuista niin kauan kuin se on mahdollista.

Toimittajat ovat yhtä her-mostuneita työpaikkojensa puolesta kuin muutkin palkan-saajat. Tehtaista marssitaan ulos, toimittajat kirjoittavat tuskansa julkii. Syyllisiä etsitään kaikin voimin.

Ilmeisesti sanomalehtien kulta-aika oli 1980-luvulla, vaikka emme sitä silloin avis-taneet.

Suuren laman vuosina pää-toimittajat menettivät useim-missa lehtitaloissa valtansa toimitusjohtajille. Siitä alkoi tuosteen kurjistuminen, jota perustellaan säästöillä ja vää-jäämättömällä kansainvälisellä kehityksellä.

Sekä nuorten toimittajien pamfletti että Etelärannan kustannata kokeneiden talous-

toimittajien muistelokirja tarjo-avat lääkkeeksi syvällisempiä ja asiantuntevampia juttuja. Liiallisuuksiin ei pidä mennä. Takavuosien talous-journalismin skuuppihaukka **Harri Vänskä** alkaa olla siinä pisteessä, että hänen juttunsa ymmärtää ehkä parisataa ih-mistä Suomessa. Heitä varten tuskin kannattaa painokoneita pyörittää.

Talousjournalismin helma-syntyi on sisäpiirin keskinäinen keikistely, jota vahvistaa loik-keminen edestakaisin yritys-viestinnästä toimituksiin ja takaisin.

Sama synti vallitsi takavuo-sina politiikan toimijoiden ja toimitsijoiden roolien sekoittu-essa. Nykyisin harva toimittaja enää perehtyy politiikkaan ja poliitikon tervehtiminen on ri-kos eettisyyttä vastaan. Ollaan toisessa äärimmäisyydessä.

	PEKKA ALAROTU
Juha Honkonen & Jussi Lankinen: Huonoja uutisia. Näin mediatalot pilaavat journalismin. 150 sivua. Like.	
Hyväuskoisuudesta kriittisyyteen. Talousjournalismi eilen, tänään ja huomenna. Toimittaneet Katja Laurén ja Kari Väisänen. 65 sivua. Taloudellinen tiedotustoimisto.	

KIRJA

Satu kiintymisestä ja luopumisesta

Uimarannan hiekasta löytyy suuri muna. Perhe vie sen ko-tiinsa. Munasta kuoriutuu otus, josta professorikaan ei osaa sa-noa mikä se on. Lapset ristivät sen Koi-Koiksi.

Koi-Koi osallistuu innok-kaasti leikkeihin, syö valtavasti ja kasvaa kasvamistaan, niin että muulla perheellä alkaa olla ahdasta. Mutta kun Koi-Koi yllättäen jättää perheen, kaikkien mielen täyttää hائeues.

Christel Rönnsin hilpeästi kertoma ja eloisesti kuvittama satu naurattaa lapsia. Aikuinen lukija näkee ta-pahtumissa symboliikkaa: mitä kaikkea Koi-Koi voikaan per-heessä ja muuallakin edustaa? Erilaisuuteen on vaikea suhtautua, mutta kun se tulee tutuksi, siihen kiintyy. Luo-

puessa unohtuu vaikeudet ja menetettyä jääkin kaipaamaan. Elämä jatkuu kokemusta rik-kaampana.

Perin erikoinen muna on läm-minhenkinen tarina. Se kään-nettiin pika pikaa suomeksi **Mari Rantasilan** valittua sen Finlandia Junior -palkinnon voittajaksi.

Rasismikeskustelun käy-dessä kuumana on todettava, että suomalaisia kirjaraateja ja päättäjiä ei voi syyttää ainakaan kielivähemmistöjen syrjimises-tä: kummatkin viimeisimmät Finlandiat menivät ruotsiksi kirjoittaville.

ANELMA JÄRVENPÄÄ-SUMANEN	Christel Rönns: Perin erikoinen muna. Suomentanut Mirjam Ilvas. 32 sivua. Schildts & Söderströms 2012.
---------------------------------	--

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Jos vihkirijyn saa lahjaksi ja se on äidin tai mummon tekemä, se lisää tunnearvoa. **TOIMITUSJOHTAJA MARITA LEIVO, RYIJYPALVELU**

Alttarilta olohuoneen seinälle

Usein vihkirijyn tekee isoäiti tai isoisä. Aika on pienentänyt ryijyjä ja vienyt kuvioista esittävyyttä.

.....

Vihkirijyjt ovat yleistyneet taas. Ne olivat unohtuksissa 1970–1980-luvulla, mutta ovat sen jälkeen löytyneet uudestaan käyttöön.

”Varsinkin kesähäissä ne ovat erittäin suosittuja”, helsinkiläi-sen Ryijypalvelu RP Oy:n toimi-tusjohtaja **Marita Leivo** kertoo.

”Vihkirijy on vanha perinne, joka juontaa juurensa taikaus-koon”. Siksi tahdot -hääkirjan toinen kirjoittaja **Erika Vouti-lainen** kertoo.

Sen tarkoituksena oli suojata paria maasta nousevilta pahoil-ta hengiltä, maanvilhoilta. Vih-kirijy oli osa myös kristillistä vihkitilaisuutta. Moderni tulkinta siitä on esi-merkiksi sateenkaarivihkirijy, jota seksuaalista yhdenvertai-suutta edistävä Seta vuokraa halukkaille pareille.

Pehmeyttä ja tunnearvoa

Usein ryijyn tekee hääparille sukulainen: onnoppi tai isovan-hempi. Kaupungissa kiireisem-mät ostavat työn valmiina.

Melkein jokaisessa kirkossa on vihkirijy, mutta omansa voi viedä tilalle. Alttarilla kihla-pari seisoo ryijyn päällä. Myös maistraateista löytyy ryijyjä.

Juhlien jälkeen ryijy ripus-tetaan parin yhteisen kodin seinälle. Se on sisustuksellisesti hyvä tekstili: imee ääntä ja an-taa pehmeyttä kiviseinille.

”Jos vihkirijyn saa lahjaksi ja se on äidin tai mummon teke-mä, se lisää tunnearvoa”, Leivo sanoo.

Ryijyn alla reessä
Ryijyä käytettiin perinteisesti vihkimisen jälkeen peitteenä,

esimerkiksi reessä.

”On ryijyn alla lämmin kun lunta tuiskuttaa”, lauletaan jou-lulaulussa.

Menneinä aikoina ryijyjt ni-mettiin paikkakunnan mukaan. Niiden tekeminen painottui Satakuntaan ja Etelä-Suomeen. Karjalassa tehtiin muita käsi-töitä.

Vanhimmat Suomesta löyty-neet ryijyt ovat 1600-luvulta. Uudempia, 1800-luvun ryijyjä, löytyy Leivon mukaan jo Kit-

tilän, Rovaniemen ja Kalajoen korkeudelta.

Pienempi, abstraktimpi
Sotien jälkeen ryijy uudistui. 1950-luvulla malleista tuli abstrakteja. Lahtelaisen Helmi Vuorelma Oy:n toimitusjohtaja **Kristiina Vuorelma-Ahon** mukaan ryijy oli silloin kodin kalleus ja kaunistus. 60-luvun radikaalit eivät ha-lunneet ryijyä kotiinsa. Seuraa-

valla vuosikymmenellä se taas kelpasi. 90-luvun laman jälkeen ryijyt ovat pienentyneet kau-punkilaisten pieniin koteihin sopiviksi.

Nykyään ryijyjä suunnittelevat tekstiilitaiteilijat.

Maaseudun koristeesta, vau-rauden ja osaamisen näytön pai-kasta – ja myös lämmittäjästä – on tultu tämän päivän pieniin, 40 kertaa 40 sentin kokoiisiin ryijyihin, jotka sommitellaan eri tavoin.

Villa kehrätään Suomessa

”Ryijy on ollut yksi kalleimpia tekstiilejä, mitä kodeissa on ol-lut”, Vuorelma-Aho muistuttaa.

Nykyään valmiit ryijyt mak-savat 1400–2500 euroa. Itse tekeminen on edullisempaa: langat saa 450 eurolla ja ompe-lutarvikkeet 650 eurolla.

Aikaa 120 kertaa 160 sentin vihkirijyn tekemiseen menee 150–160 tuntia. Ryijy joko ku-dotaan kangaspuilla tai ommel-

laan käsin pohjakankaalle.

Vihkirijy valitaan sisustuk-sen värien mukaan. Hääparit käyvät usein katsomassa ryijyä etukäteen.

Leivo suosittelee käytäntöä, jotta ryijy olisi parille mieluinen eikä jäisi sängyn alle.

Ryijy tehdään kampavillasta. Leivon mukaan villan alkuperä ei ole tarkasti tiedossa, mutta se kehrätään ja värjätään Suo-messa.

PAULA TAIPALE

Loviisa haluaa hääkaupungiksi

Ahvenanmaalla häät ovat matkailulle tärkeitä

Loviisa pyrkii hääkaupungiksi.

15 500 asukkaan kaupunki itäisellä Uudellamaalla mark-kinoi itseään pitsien, ruusujen ja prinsessojen työssijana. Nyt avoinna on rakkaustarinakil-pailu. Loviisalaiset parit saavat lähettää oman tarinansa.

”Juuretkin Loviisassa riittä-vät”, matkailusihteeri **Johanna Waltonen** kertoo.

Yleisöäänestyksen voittaja saa palkinnoksi kesäiset ruusu-häät Loviisan kirkossa.

Iloisuutta imagoon

Ensimmäiset yleisölle avoimet ruusuhäät pidettiin viime ke-sänä, kun Loviisa julistautui hääkaupungiksi. Kirkko oli Waltosen mukaan täynnä väkeä. Ruusuhäistä on tarkoitus tehdä jatkuva perinne.

Lisäksi Loviisassa on heinä-kuussa häämessut.

Hääteema sopii Waltosen mukaan kaupungin imagoon ja heinäkuiseen Ruusujen hurmaa

-tapahtumaan. ”Se antaa kau-pungille positiivista imagoa ja iloisuutta.”

Loviisa markkinoi itseään pikkukaupunkina, jossa on iso kasa kirkkoja. ” On tätä omalei-maisuutta, persoonallisia juhla-paikkoja.”

Kolmasosa tulee muualta
Ahvenanmaa on käyttänyt hääteemaa yli vuosikymmenen ajan.

Saarimaakunnan valtina ovat luonnonläheiset paikat ja 16 kirkkoa, joista 13 on keskiai-kaisia.

Häät ovat matkailulle tär-keitä, matkailuneuvoja **Riitta Väre**lä kertoo. Maistraatin tie-tojen mukaan muualta, lähinnä Tukholman alueelta, saapuu vuosittain noin kolmasosa Ah-venanmaalla vihiytistä.

Vuonna 2011 Ahvenanmaan Vårdössä solmittiin Suomen toiseksi innokkaimmin avioliit-toja. Siellä solmittiin 8,9 avio-

Vaikka Loviisa on julistautunut hääkaupungiksi, ensi kesälle Pernajan keskiaikaisessa kirkossa on vasta pari varausta. Vuodessa kirkossa vihittään 10–15 paria.

liittoa tuhatta asukasta kohti. Suhteessa eniten pareja vihittiin Oripäässä (9,1), sitten Vårdössä, Yli-Iissä (7,3), Tampereella (7,1) ja Utsjoella (7).

”Häiden on onnistuttava”
Kiinnostus ahvenanmaalaisiin häihin on ollut kasvamaan päin myös Manner-Suomesta, Värelä kertoo.

Häät ovat hyvää mainosta Ah-venanmaan matkailulle – siinä tapauksessa että kaikki menee hyvin.

”Häämatkailu on kehittänyt

matkanjärjestäjien taitoja. Osaamista on hioottu. Häät ovat tärkeä juhla, niiden on onnis-tuttava”, Värelä sanoo.

PAULA TAIPALE

Salmela esittelee nykytaiteilijoita

Mäntyharjussa toimivan tai-dekeskus Salmelan kesänäyt-telyssä nähdään ensi kesänä taidemaalarit Alvar Gullichsen, Reino Hietanen, Anne Hyvö-nen, Teemu Korpela ja Antti Vuori sekä kuvanveistäjät Heik-ki Häivöja ja Auli Korhonen.

Lisäksi näytellyssä esitel-lään kolmannen nuorten tai-teilijoiden kuvataidekilpailun näyttelyluokan teoksia 12–15 taiteilijalta. Kilpailun tuomari-sto valitsee näyttelyluokan maa-liskuussa. Voittaja julkistetaan heinäkuussa.

Teemu Korpelasta kesän nuori taiteilija

Salmelan kesän nuoreksi taitei-ljaksi on valittu taidemaalari Teemu Korpela Imatralta.

Maisteriopintojaan Kuvataideakatemiassa suorittava Korpela työskenteli Salmelan talvistipendiaattina 2009–2010 ja hänet valittiin nuorten tai-teilijoiden kuvataidekilpailun näyttelyluokkaan 2010.

Konsertteja ja perhetapahtuma
Salmelan kesän avajaiskonser-tissa esiintyy Helsingin kau-punginorkesteri. Ohjelmassa kuullaan musiikkia muun mu-assa Schubertilta ja Mendels-sohnilta.

Sydämeni laulut -konsert-tiin heinäkuussa Mäntyharjun kirkkoon saapuvat esiintymään oopperalaulajat Monica Groop ja Juha Kotilainen sekä piano-taiteilija Gustav Djupsjöbacka.

Kesän konserttisarjan päättää heinäkuun lopulla lausuntaa ja musiikkia yhdistävä Kolme naista: Sanoin ja sävelin -kon-sertti.

Konsertissa esiintyvät lau-suntataiteilija Liisamaija Laak-sunen, näyttelijä Maija-Liisa Peuhu, oopperalaulaja Johanna Rusanen sekä pianotaiteilija Antti Hotti.

Kesän uutuukena on ke-säkuun lopulla ensimmäistä kertaa järjestettävä Lasten lau-antai -perhetapahtuma, jossa

Anne Hyvönen: Toivo. Öljy kankaalle. 2011.

on monenlaista taiteen pariin ohjaavaa tekemistä lapsille ja lapsenmielisille.

Salmelan näyttelyt ovat avoimia 8.6.–11.8.

MT

Antti Vuori: Ilmailunäytös. Öljy kankaalle. 2011.

Alvar Gullichsen: Viittauksia. Akryyli kankaalle, 2011.

Nyt valitaan Suomen merkittävin maalaus

Suomen Moneta järjestää netti-äänestyksen, jossa valitaan Suo-men kaikkien aikojen merkittä-vin maalaus. Äänestyssivulla *www.moneta.fi* esitellään kym-menen tunnettua maalausta sekä lyhyt yhteenvedo teoksista.

Ehdolla ovat seuraavat maalaukset: Albert Edelfelt: Leikkiviä poikia rannalla, Hugo Simberg: Haavoittunut enkeli, Akseli Gallen-Kallelle: Sam-mon puolustus, Edvard Isto: Hyökkäys, Victor Westerholm: Lehmiä kouvumetsässä, Hele-

ne Schjerfbeck: Haavoittunut soturi hangella, Eero Järnefelt: Maisema Kolilta, Ferdinand von Wright: Taistelevat metsot, Pekka Halonen: Tienraivaajia Karjalassa sekä Elin Daniels-son-Gambogi: Tyttö ja kissat kesäisessä maisemassa.

Äänestäjällä on myös mah-dollisuus äänestää omaa ehdo-kastaan ennakkoon valittujen maalausten lisäksi.

Äänestys päättyy tammikuun lopussa.

MT

Presidentinlinnan taide-aarteita Ateneumiin

Presidentinlinnan taideaar-teet siirtyvät remontin alta näyte-lyyn Ateneumin taidemuseoon. Linnan taidekokoelma on ylei-sön nähtävillä 12.4. alkaen.

Presidenttien muutokuvat on sijoitettu Presidentinlinnan sijasta Valtioneuvoston lin-naan.

STT